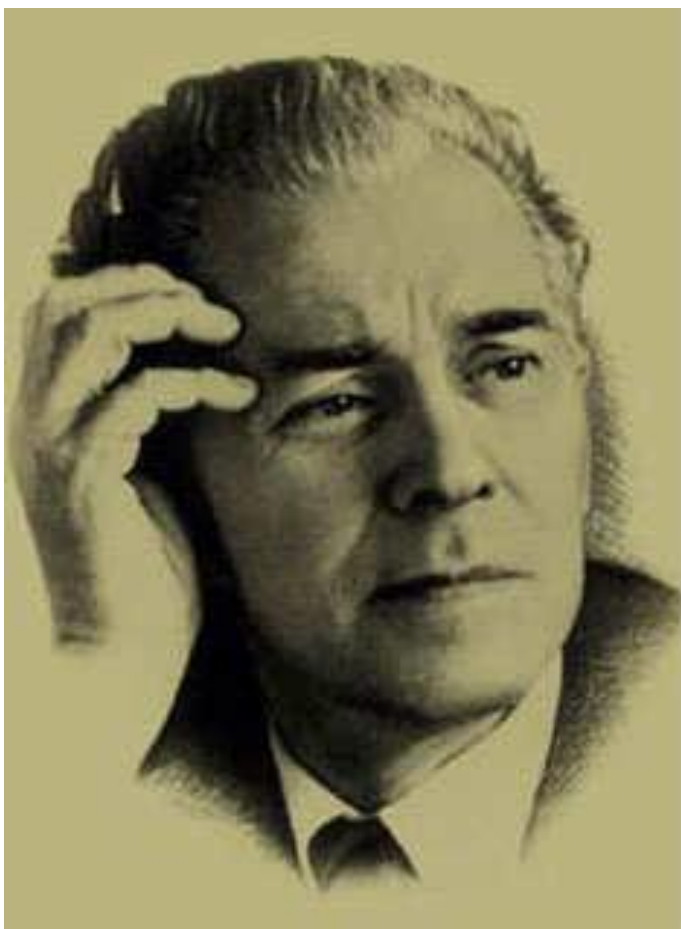




***Справжній  
співець  
природи***



***Павло Григорович  
Тичина***



**Ми дзвіночки, лісові дзвіночки...**

- ***Розкажіть,  
розкажіть мені,  
хмари:  
Ви чого це тікаєте  
далі?  
— Та хіба ми,  
нещасні та  
стомлені, знаєм?  
Он вітри там  
женуться,  
кричать: «Ей ви,  
кралі!  
Почекайте,  
бо ми вас кохаєм».***



- *Там тополі у полі на волі...*
- *З буйним вітром, свавольним і диким, струнко рвуться кудись в далечінь...*



*Ви знаєте,  
як липа  
шелестить  
У місячні  
весняні ночі?  
Кохана  
спить, кохана  
спить,  
Піди збуди,  
цілуй їй очі.*



- *Не дивися  
так  
привітно  
Яблуновоцві  
тно*



- *Стигнуть  
зорі, як  
пшениця:  
Буду я  
журиться.*



*Щось мріє гай  
—  
над річкою.  
Ген неба край  
—  
як золото.  
Мов золото-  
поколото,  
горить-  
тремтить  
ріка,  
як музика.*



*Ліс мовчав  
у смутку,  
в чорному  
акорді.  
Заспівали  
скрипки у  
моїй  
душі!*





*Інакше плачуть хмари і стогне буйний вітер*



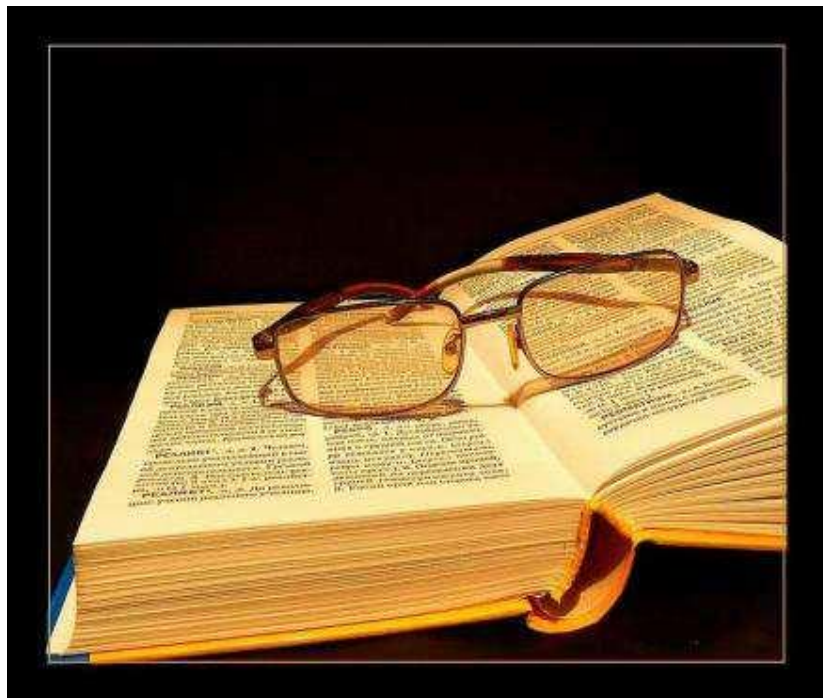
*Йде весна  
запашна,  
квітами-  
перлами  
закосичена.*



***Хтось  
гладив  
ниви,  
так  
ніжно  
гладив  
.***



*Як ніч розкриє  
книгу —  
Я радо йду в свій  
храм.  
А в нім лиш зорі,  
зорі,  
А в нім поля,  
поля...*



*Як упав  
же він з  
коня  
та й на  
білий  
сніг.*



*Прощавай  
те, ждіте  
волі,—  
гей, на коні,  
всі у путь!  
Закипіло,  
зашуміло*



—  
*тільки  
прапори  
цвітуть...*

